

ค่าวัสดุ

ที่ วท (ปคร) ๐๒๑/๔๕๖

สำเนา	6459
รับ	๑๖๙๗
วันที่	๙.๐๘.๒๕๖๗

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ถนนพระราม ๖ ราชเทวี กทม. ๑๐๔๐๐

๒๕๖๗ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกยางพาราไทย พร้อมข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขายไปต่างประเทศ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ

อ้างถึง สำเนาหนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว(ล) ๑๕๐๑
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๗

จัดเข้าวาระ ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๗

ตามที่สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ เรื่อง รายงานสถานการณ์การส่งออกยางพาราไทย พร้อมข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขายไปต่างประเทศ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พิจารณาแล้ว มีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อรายงาน

สถานการณ์การส่งออกยางพาราไทยพร้อมข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขายไปต่างประเทศ ดังนี้

๑. รายงานสถานการณ์การส่งออกยางพาราไทย

จากข้อมูลค่าการส่งออกยางธรรมชาติของไทย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน พบว่า มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับสถานภาพทางเศรษฐกิจของโลกที่กำลังชะลอตัวลง ซึ่งเป็นผลกระทบจากสงครามในยูโรปตะวันออกและสถานการณ์โรคระบาดในทวีปแอฟริกา สำหรับประเทศไทยซึ่งเป็นคู่ค้ายางพารารายใหญ่ของประเทศไทย โดยยางพาราที่ประเทศไทยนำเข้าส่วนใหญ่จะนำไปผลิตเป็นยางรดยนต์ รองลงมาคือการผลิตถุงมือยาง ทั้งนี้ ปัจจุบันประเทศไทยมีการปลูกยางพาราเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดภายในประเทศไทย โดยมีการปลูกยางพาราในแคว้นสิบปันนาและมณฑลยุนนาน และให้การสนับสนุนการเพาะปลูกยางพาราในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มากรถึงล้านไร่ ซึ่งประเทศไทยจะรับซื้อยางพาราจาก สปป. ลาว ทั้งหมด ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำหนดนโยบายยางพาราของประเทศไทยจึงควรทราบก่อนต่อสถานการณ์การส่งออกยางพาราของประเทศไทยไปประเทศไทย หากประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตยางพาราเพื่อตอบสนองต่อความต้องการภายในประเทศแล้ว สถานการณ์การส่งออกยางพาราของไทยในประเทศไทยอาจได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ รัฐบาลควรเร่งดำเนินการวางแผนมาตรการเพื่อลดผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกยางพาราของประเทศไทยในอนาคตด้วย

๒. ข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขายไปต่างประเทศ

เห็นด้วยกับความคิดริเริ่มของกระทรวงพาณิชย์ในการส่งเสริมการขายยางพาราและผลิตภัณฑ์ยางพาราของประเทศไทย เนื่องจากผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๐) เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่งยังขาดความสามารถทางด้านการตลาดที่จะช่วยให้สามารถขยายการผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราได้เพิ่มขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศไทยมาเลเซียที่มีการช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยางพาราอย่างเป็นรูปธรรม เป็นผลให้มาเลเซียเป็นผู้ผลิตถุงมือส่องออกมาก เป็นอันดับ ๑ ของโลก ฉะนั้น หากคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติสามารถช่วยผู้ประกอบการไทยทางด้านการหาตลาดได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่นเดียวกับมาเลเซียก็จะช่วยให้ผู้ประกอบการไทยสามารถเพิ่มการผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราได้

/อย่างไรก็ตาม ...

6459

อย่างไรก็ตามมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๑ ข้อเสนอแนะระยะสั้น

(๑) การแสวงหาตลาดใหม่ในประเทศที่ยังไม่เป็นคู่ค้าสำคัญของไทยเป็นสิ่งที่พึงกระทำ เช่น ประเทศรัสเซียหรือยุโรปตะวันออก แต่สำหรับประเทศไทยเดียวก็คาดหวังได้ไม่มากนัก เนื่องจากอินเดียสามารถผลิตยางพาราได้มากเช่นกัน (เป็นอันดับ ๔ ของโลก) และมีนโยบายที่จะพึ่งตนเองในด้านการผลิตยางพาราเพื่อใช้ในประเทศ

(๒) การซื้อขายยางพารากับประเทศจีน ผู้ผลิตไทยได้ดำเนินการมากอยู่แล้ว โดยที่จีนเป็นผู้นำเข้ายางพาราจากประเทศไทยมากที่สุด ฉะนั้นผู้ประกอบการไทยจึงน่าจะทราบตลาดจีนตลอดจนช่องทางการทำธุรกิจต่อไปอยู่แล้ว แต่เนื่องจากธุรกิจจีนมีการส่งเสริมการผลิตยางพาราในประเทศและส่งเสริมการปลูกยางใน สปป.ลาว ซึ่งในอนาคตจะกระทบกับการนำเข้ายางพาราของจีน จึงจำเป็นต้องวางแผนการรองรับในเรื่องนี้อย่างเร่งด่วน

(๓) โครงการ Rubber City ร่วมกับมาเลเซีย เพื่อหวังผลให้เกิดการใช้ยางพาราในการผลิตผลภัณฑ์มากขึ้น อาจไม่เกิดผลมากอย่างที่คาดหวัง เนื่องจากผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยางพาราในไทย ร้อยละ ๖๐ อยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล และอีกร้อยละ ๒๐ อยู่ในภาคกลาง ผู้ประกอบการใหม่ที่จะเข้าไปตั้งโรงงานใน Rubber City อาจจะมีไม่มาก อีกทั้ง การควบคุมอุตสาหกรรมยางพาราตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ อาจดำเนินการได้โดยไม่ต้องมี Rubber City ปัจจุบันความเชื่อมโยงระหว่างอุตสาหกรรมภาคส่วนต่างๆ ยังไม่เกิดขึ้น เนื่องจากขาดเจ้าภาพในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศอย่างมีเอกภาพ การแก้ไขให้มีเจ้าภาพในการดำเนินการดังกล่าวจะมีความจำเป็นมากกว่า

(๔) การจัด International Rubber Conference ในประเทศไทยเพื่อสนับสนุนให้ประเทศไทย เป็นศูนย์กลางยางพาราของโลกอย่างแท้จริง ซึ่งน่าจะช่วยให้เกิดธุรกิจด้านยางพาราเพิ่มขึ้นในประเทศไทย

๒.๒ ข้อเสนอแนะระยะกลาง-ยาว

เห็นชอบกับข้อเสนอแนะกิจกรรมส่งเสริมการขยายยางพาราไปต่างประเทศ ในระยะกลาง-ยาว ทั้ง ๓ ข้อ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมในกิจกรรม (๑) ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ยางพาราแห่งชาติ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมกลางน้ำและชายฝั่ง ให้สามารถส่งออกสินค้าจากยางพาราที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และ (๒) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D) พร้อมกำหนดมาตรฐานต่างๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทย และการจัดตั้งศูนย์ทดสอบยางล้อรถ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของผู้ประกอบการไทยให้มากขึ้น ลดต้นทุนการประกอบธุรกิจ และการพัฒนาเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์ยางพารา มีความสอดคล้องกับการดำเนินงานขับเคลื่อนนโยบายและแผนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๕) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มขีดความสามารถ ความยั่งยืน และนวัตกรรมในภาคเกษตร ผลิตและบริการด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) ประกอบด้วยกลยุทธ์ที่ ๒.๑ วทน. เพื่อการยกระดับความสามารถในการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภารายสาขา กลยุทธ์ที่ ๒.๒ วทน. เพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างคุณค่าและนวัตกรรมรายสาขา และกลยุทธ์ที่ ๒.๓ การส่งเสริมการวางแผนและการปรับตัวต่อความเปลี่ยนแปลงและการกีดกันทางการค้า ทั้งนี้ มีข้อคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) การปรับยุทธศาสตร์ยางพาราแห่งชาติให้สนับสนุนอุตสาหกรรมกลางน้ำและชายฝั่งมากขึ้น ควรทำให้เกิดได้จริงเป็นรูปธรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมป้ายน้ำคืออุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มของยางพาราได้อย่างแท้จริงและมีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมกลางน้ำอย่างใกล้ชิด

/เนื่องจาก ...

เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์ยางในอนาคตจะมีความต้องการวัตถุดิบสำหรับการผลิต คือ ยางพาราที่มีคุณภาพดีมากขึ้น หากไม่มีการพัฒนาคุณภาพยางพารา อาจทำให้สูญเสียตลาดให้กับยางพาราสังเคราะห์ได้มากขึ้น

๒) การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านยางพาราให้มากขึ้น และอย่างจริงจัง นั้น ควรต้องมีการปฏิรูปวิธีการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านยางพาราของประเทศ เนื่องจากการวิจัยและพัฒนาจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และการสร้างตลาดของนวัตกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยางพาราที่มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อสร้างจุดต่างและมูลค่าเพิ่มของสินค้าจากคู่แข่งประเทศต่างๆ และการส่งเสริมให้เกิดการนำนวัตกรรมไปสร้างสรรค์ให้เกิดอุตสาหกรรมยาง ที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมวัสดุทางการแพทย์ วัสดุใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เฟอร์นิเจอร์ และที่นอนคุณภาพสูงชนิด memory foam เป็นต้น ซึ่งที่ผ่านมาการสนับสนุน ด้านการวิจัยและพัฒนา�ังไม่สามารถทำให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมได้

๓) ควรสนับสนุนให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ยางพารามีศักยภาพในการแข่งขันในการผลิตผลิตภัณฑ์ยางสำเร็จรูปมากขึ้นเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับยางพาราในการส่งออก เช่น การส่งเสริมมาตรการทางด้านภาษีการกระตุ้นอัตราค่าแรงในการผลิตยางพารา เป็นต้น

๔) ควรมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมยางพาราของไทยในเวทีต่างประเทศ และสนับสนุนการตลาดด้านผลิตภัณฑ์ยางพาราในตลาดโลกให้มีการซื้อขายให้มากขึ้นด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระพงษ์ พสุวรรณ)

ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สำนักงานปลัดกระทรวง

โทร. ๐ ๒๖๗๗ ๓๙๖๗

โทรสาร ๐ ๒๖๗๗ ๓๙๖๘

E-mail jindamas@most.go.th